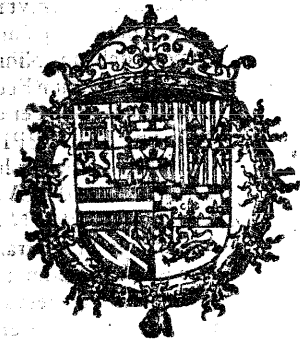
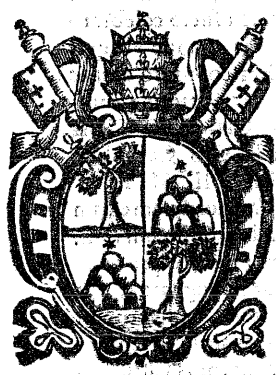

S. mi D. N. D. ALEXANDRI DIVINA PROVIDENTIA
PAPAE VII.
Innovatio Constitutionum, & Decretorum in favorem sen-
tentiae afferentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui crea-
tione, & in corpore infusione à peccato originali præ-
servatam fuisse, editorum.

ALEXANDER PAPA VII.
ad perpetuam rei memoriam.

Ollicitudo omnium Ecclesiarum, quam, licet meritis & vi-
ribus longè impares, Dei Optimi Maximi volūtate, & pro-
videntia gerimus, in id Nos anxie tenet intentos, & vigi-
lantes, ut scandala, quæ inter fideles pro humanæ naturæ
corruptione & fragilitate necesse est ut veniant, quantum
feri potest paucissima exoriantur, utque exorta quam ce-
lerrimè, & quam diligentissimè amoveantur: nam ijs per
quos veniunt certam peccati perniciem, quibus verò præ-
bentur presens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro pastoralis
officij debito, & damnum summopere dolemus, & discrimine assiduè vimur.
Sanè, VETVS EST, Christi fidelium erga eius Beatissimam Matrem Virginem
Mariam pietas, sententium, eius animam IN PRIMO INSTANTI CREA-
TIONIS, ATQVE INFUSIONIS IN CORPVS fuisse speciali Dei gratia
& privilegio, intuitu meritorum Iesu Christi eius filij, humani generis Re-
demptoris, à macula peccati originalis PRAESE RVATAM IMMVNEM, at-
que IN HOC SENSU eius Conceptionis festivitatem solemnè ritu colentium,
& celebrantium; crevitque horum numerus, atque huiusmodi cultus post edi-
tas à fel. rec. Sixto PP. IV. prædecessore nostro in eius commendationem Apo-
stolicas Constitutiones, quas sacrum Concilium Tridentinum innovavit at-
que observari mandavit. Auçta rursus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus er-
ga

ga Deiparam post creata hoc nomine, approbantibus Romanis Pontificibus, religiosum Ordinem, & Confraternitates, ac concessas ab iisdem indulgentias, irat accedentibus quoque plerisque celebrioribus Academijs ad hanc sententiam, iam fere omnes Catholici eam complectantur. Et quia ex occasione contrariae assertionis in concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod nempe eadem Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Christiano cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones; ter. mem. Paulus PP. V. etiam prædecessor noster vetuit horum opinionem præfatæ sententiæ contrariam publicè doceri, aut prædicari. Quam prohibitionem pia mem. Gregorius PP. XV. similiter prædecessor noster ad privata etiam colloquia extendit, mandans insuper in favorem eiusdem sententiæ, vt in sacrosancto Missæ sacrificio, ac divino officio celebrandis tam publicè, quàm privatim, non alio quàm Conceptionis non in e vi quinque debeant, Nihilominus, prout venerabiles fratres Episcopi fere omnes Hispaniarum cum Ecclesiarum suarum Capitulis datis ad Nos litteris exposuerunt, accedente etiam insinuatione CHARISSIMI IN CHRISTO FILII NOSTRI PHILIPPI EARVNDem HISPANIARVM REGIS Catholici, qui specialem super hoc missæ ad Nos Oratorem VENERABLEM FRATREM LUDOVICVM EPISCOPVM PLACENTINVM, per quem etiam delata fuerunt ad Nos supplicationes Regnorum earundem Hispaniarum, pergunt aliqui contraria illius opinionis assertores contra præfatas prohibiciones tum privatim, tum publicè præfatam sententiam, aut impugnarè, aut vellicarè, & favorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundum illam præstitum ita interpretari, vt frustrentur, imò Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virgini exhibito favere negant, pios Christi fideles è sua pacifica quasi possessione deturbare conando; vnde offensiones, scandala, & iurgia, quibus obviare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri prædecessores perdurant adhuc, & ex occasione eorundem adversantium maiora his incommoda in posterum prudenter, & merito timentur. Quapropter super his tam præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quàm memoratus Philippus Rex, eiusque Regna Nobis pro opportuno remedio instantè supplicariferunt. Nos considerantes quòd Sancta Romana Ecclesia de intemeratæ, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemniter celebrat, & speciale, ac proprium super hoc officium olim ordinavit iuxta piam, deuotam, & laudabilem institutionem, quæ a Sixto IV. prædecessore nostro tunc emanavit; volentèque laudabili huic pietati, ET DEVOTIONI, ET FESTO, AC CVLTV SECVNDVM ILLAM EXHIBITO in Ecclesia Romana post ipsius cultus institutionem NVMQVAM IMMVTATO, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo favere, nec non tueri pietatem, & devotionem hanc colendi & celebrandi Beatissimam Virginem, PRÆVENIENTE SCILICET SPIRITVS SANCTI GRATIA, A PECCATO ORIGINALI PRÆSERVATAM, cupientesque in Christi grege vnitatem spiritus in vinculo pacis, sedatis offensionibus, & iurgijs, amotisque scandalis, conservare: ad præfatorum Episcoporum cum Ecclesiarum suarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiusque Regnorum oblatam Nobis instantiam, ac præcès; Constitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in favorem sententiæ assertentis, animam Beatæ Mariæ Virginis IN SVI CREATIONE ET IN CORPVS INFVSIONE SPIRITVS SANCTI GRATIA DONATAM, ET A PECCATO ORIGINALI PRÆSERVATAM FVISSE, nec non & in favorem festi & cultus Conceptionis eiusdem Virginis Deiparæ SECVNDVM PIAM ISTAM SENTENTIAM, VT PRÆFERTVR, exhibiti, innovamus,

mus, & sub censuris, & pœnis in eisdem Constitutionibus contentis observari mandamus. Et insuper omnes, & singulos, qui præfatas Constitutiones, seu Decreta ita pergent interpretari, ut favorem per illas DICTAE SENTENTIAE, ET FESTO, SEV CVLTVI SECVNDVM ILLAM EXHIBITO, sustrentur, vel quæ hanc eandem sententiam, festum, seu cultum in disputationem revocare, aut contra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut sub quovis prætextu, etiam de infirmitatis eius examinanda, s. scilicet sacram Scripturam, aut Sanctos Patres, sive Doctores glossandi, vel interpretandi, denique alio quovis prætextu, seu occasione, scripto, seu voce, loqui, concionari, tractare, disputare, contra ea quicquam determinando, aut asserendo, vel argumenta contra ea asserendo, & insoluta relinquentes, aut alio quovis excogitabili modo differendo, aut fuerint, præter pœnas, & censuras in Constitutionibus Sixti IV. contentis, quibus illos subiacere volumus, & per præfentes subijcimus, etiam concionandi, publicè legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa, & passiva in quibusvis electionibus eo ipso absque alia declaratione privatos esse volumus, nec non ad concionandum, publicè legendum, docendum, & interpretandum perpetuè inhabilitatis pœnas ipso facto incurrere absque alia declaratione, à quibus pœnis non nisi à Nobis ipsis, vel à successoribus nostris Romanis Pontificibus absolvi, aut super ijs dispensari possint: nec non eisdem alijs pœnis nostro, & eorumdem Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio infligendis pariter subiacere volumus, prout subijcimus per præfentes, innovantes Pauli V. & Gregorij XV. superius memoratas Constitutiones, sive Decreta AC LIBROS in quibus præfata sententia, festum, seu cultus secundum illam in dubium revocatur, aut contra ea quomodocumque, ut supra, aliquid scribitur, aut legitur, seu locutiones, contiones, tractatus, & disputationes contra eandem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in posterum quomodolibet edenda, prohibemus, sub pœnis, & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expressè prohibitis haberi volumus, & mandamus. Veramus autem Sixti IV. Constitutionibus inhaerentes, quempiam asserere, quod propter hoc contrariam opinionem teneantes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurrant, cum à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc definitum, prout Nos nunc minime decidere volumus, aut intendimus: quin potius contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subiecit Sixtus IV. alijsque prædecessores nostri Romani Pontifices, gravioribus alijs pœnis subijcimus, quas in contrafacientes huic nostræ Constitutioni superius infliximus. Volentes quod contra huius nostræ Constitutionis transgressores, etiam regulares cuiusvis Ordinis, & Instituti, ETIAM Societatis Iesu, & quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & seculares personas cuiuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam sæcularis, ut præfertur, tam Episcopi, & Prælati superiores, alijsque locorum Ordinarij, quàm hæretice pravitate ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirent, atque in eos strictè animadvertant: Nos enim ijs, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem ipsidem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, ut præfertur, procedere, inquirere, & punire districtè præcipimus, & mandamus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis indultis, & litteris Apostolicis quibusvis personis quantumcumque qualificatis, & in quacumque, etiam Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, & quavis alia dignitate, & honore constitutis, etiam quod contra eos procedi, in-

terdici, suspendi, vel excommunicari nequeat quomodolibet concessis. Quibus
 omnibus, & eorum singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de eis,
 ipsorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua & expressa, ac de ver-
 bo ad verbum, non autem per generales, etiam si importantes, clausulas, men-
 tio habenda, aut alia exquisita forma observanda foret, tenores huiusmodi, ac si
 de verbo ad verbum inserti forent, presentibus pro sufficienter expressis, &
 insertis habentes, harum serie specialiter, & expressè derogamus, ceterisque
 contrarijs quibuscumque. Vt autem hæc nostra Constitutio, & præmissa omnia
 ad eorum omnium, quorum interest notitiam congruentius pervenire possint,
 in virtute sanctæ obedientiæ, & sub poena privationis, ab ingressu Ecclesiæ eo ip-
 so incurrenda præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis locorum Ordina-
 riijs, ac eorum Vicarijs, Suffraganeis, & Officialibus quibuscumque, & alijs sin-
 gulis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus huiusmodi nostram
 Constitutionem singulis sue Diocesis, vel districtus, prædicatoribus, & alijs
 quibus expedire iudicaverint, opportunè insinuent, & publicent, ac insinuari, &
 publicari faciant, ne quis in posterum quoquo modo, ignorantiam de præmissis
 possit prætendere, aut se contra præmissa valeat exculare. Volumus, & similiter
 eadem auctoritate decernimus, & mandamus, quod præsentis litteræ per ali-
 quos ex nostris Curforibus in Basilicam Sancti Ioannis Lateranensis, ac Prin-
 cipis Apostolorum, & Chancellerie Apostolicæ valuis, ac in acie Campi Floræ
 de Vrbe de more publicentur, & affigantur, quæ affixio & publicatio ita omnes
 & singulos, ad quos spectet, afficiat, & eritet, ac si illis personaliter intimatæ
 fuissent, & quod illarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij
 subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ mu-
 nitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ presentibus litteris adhiberetur si
 ostensæ, vel exhibitæ forent. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub
 annulo Piscatoris die viij, Decembris M. DC. LXI. Pontificatus nostri anno sep-
 timo.

S. Vgolinus.

Anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, indictione 13, die verò 11. mē-
 sis Decembris, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D.N. D. Alexandri Di-
 vina Providentia Papæ Septimi, anno septimo, supra scriptæ litteræ affixæ, & pu-
 blicatæ fuerunt in Basilicam S. Io. Lateranensis, & Principis Apostolorum de
 Vrbe, ac Chancellerie Apostolicæ valuis, & in acie Campi Floræ, vt moris est,
 per me Andream Castrucium prælibati Sanctiss. D. N. PP. Curf.

Pro D. Mag. Curf. Petrus Paulus Desiderius Curf.

ROMÆ, Ex Typographia Rev. Camera Apostolicæ.
M. DC. LXI.